

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΓΙΑΣΜΟΥ**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

(Μὲ τροποποίηση τοῦ
κειμένου σὲ
πληθυντικὸ). Ψαλλομένη ὑπὸ
ἑπτὰ Ἱερέων, ἐν Ἐκκλησίᾳ
ἢ ἐν Οἴκῳ. Συναχθέντων
τῶν ἑπτὰ Πρεσβυτέρων
προτίθεται ἐν μέσῳ
τετράπους καὶ ἐπάνω αὐτοῦ
ἡ εἰκὼν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ (καὶ
Ευαγγέλιον) ἢ τῆς
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
ἢ ἄλλη τις, σκευὸς τι ἔχον
σίτον ἢ ἄλευρον, καὶ ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ σίτου τίθεται
κανδήλα μετὰ οἴνου καὶ
ἐλαίου, καὶ ἄρχεται ἡ
Ἀκολουθία. Ὁ πρῶτος τῇ
τάξει τῶν Ἱερέων (την Μ.
Τετάρτη προηγείται το
Μικρὸν Απόδειπνον με τον
κανόνα του Τριωδίου ἢ ο
Ὅρθρος της Μ. Πέμπτης).
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:
Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (γ´) Δόξα...
καὶ νῦν... Παναγία Τριάς,
ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα... καὶ νῦν... Πάτερ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:
Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον. (ιβ´)
Δόξα... καὶ νῦν... Δεῦτε
προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε
προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε

προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ
 Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ
 ἡμῶν. *Ψαλμός 142.* Κύριε
 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
 μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν
 μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
 εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
 εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ
 τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
 δικαιωθήσεται ἐνώπιον
 σου πᾶς ζῶν. Ὅτι
 κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν
 ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς
 γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθησέ
 με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
 νεκροὺς αἰῶνος καὶ
 ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
 πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
 ἔταράχθη ἡ καρδία μου.
 Ἐμνήσθην ἡμερῶν
 ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν
 ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
 ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς
 σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
 μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε
 ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
 ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
 σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ
 πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ

σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ
 πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ
 ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ
 με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
 Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.
 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
 θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ
 Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ
 εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ
 ὀνόματός σου, Κύριε ζήσεις
 με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν
 ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει
 σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς
 πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
 ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός
 σου εἰμι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθα Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, πάντων τῶν
συμπαρόντων καὶ
συμπροσευχομένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν
ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου
ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι
ἀσθενὴς εἰμι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δόξα...Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ’ ἐπιβλέψον καὶ
νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς
σου, πάντες ἔργα χειρῶν

σου, καὶ τὸ ὄνομά σου
ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...Τῆς εὐσπλαγχνίας
τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοκήσωμεν, ῥυσθείημεν
διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·
σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ
γένους τῶν χριστιανῶν.

Ν’ Ψαλμὸς. Ἐλέησόν με ὁ
Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με. “Οτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
ἀνομίαις συνελήφθην καὶ
ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ
μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ
ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς

με, καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἄκουτιεῖς
μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην·

ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου σου καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ
στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ
αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ
ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ
πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
Ἱερουσαλήμ. Τότε

εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα. Τότε

ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου
μόσχους. *Ο ΚΑΝΩΝ. Ὡιδῆ
α' Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ
ἐρυθραῖον πέλαγος.*

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.

Ἐλαίω τῆς εὐσπλαχνίας
Δέσποτα, ὁ ἰλαρύνων αἰεὶ,
ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα
βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν
Ἐλαίω πιστούς· Αὐτὸς καὶ
νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι'
Ἐλαίου προσιόντας Σοι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.

Ἐπάρχει, σοῦ τοῦ ἐλέους
Δέσποτα, πλήρης ἡ
σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίω
θείω μυστικῶς, οἱ
χριόμενοι σήμερον, τὸν
ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον,
πιστῶς αἰτούμέν Σε
δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενούσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις, πάντα σφραγίδί σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἄγνη πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνωσί σε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ ὁ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τοῖς ἀσθενούσι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν Χάριν σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλισμοῦ Θεῖα σου, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θεῖα φωτός, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστέ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ κρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπίβλεπον εὐμένως, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λύσον τοὺς νοσοῦντας πρεσβείαις σου. *Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.* *Αὐλῶν ποιμενικῶν.*

Ὡς θεῖος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δείξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντα ἴασαι· βλύσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν Χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἱατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν νόνοις, ὁ Λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, Αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσί σου

δούλοις, οἴκτειρον
 ἔλεησον, τοὺς πολλὰ
 ἐπταικότας, καὶ τῶν
 σφαλμάτων λύτρωσαι
 Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι τὴν
 Θεῖαν σου δύναμιν.

*ᾠδὴ δ' Ἐπαρθέντα σε
 ἰδοῦσα.*

Δέσποτα Χριστέ, ἔλεησον
 τοὺς δούλους Σου.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον
 Σωτῆρ ὑπάρχων, τὸ
 κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ
 κόσμον καθαῖρον,
 οἴκτειρον, ἔλεησον τοὺς τῇ
 θείᾳ πίστει Σου, μώλωπας
 σαρκὸς ἐπαλείφοντας.

Δέσποτα Χριστέ, ἔλεησον
 τοὺς δούλους Σου.

Ἰλαρότητι σφραγίδος τοῦ
 Σου ἑλέους, νῦν τὰς
 αἰσθήσεις Δέσποτα,
 σφραγίσας σοῖς δούλοις,
 ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν
 εἴσοδον ποίησον, πάσαις
 ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων
 τοὺς ἀσθενοῦντας,
 ἱερουργοὺς ἐνθέους Σου,
 καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ
 κρίσει Ἐλαίου Σου,
 Φιλάνθρωπε σώζεσθαι,
 σώσον Σὺ ἑλέει τοὺς
 κάμνοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε
 Παναγία, σκέπη στερρὰ καὶ
 φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ
 τεῖχος, κλίμαξ καὶ
 προπύργιον, ἔλεησον
 οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ
 μόνην κατεφύγομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δέσποτα Χριστέ, ἔλεησον
 τοὺς δούλους Σου.

ὑπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ
 ἑλέους ἢ ἄβυσσος, ἔλεησον
 Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ
 Ἐλαίῳ, τοὺς κάμνοντας ὡς
 εὔσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἔλεησον
 τοὺς δούλους Σου.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ
 σώματα ἄνωθεν,
 σφραγίδός Σου θείῳ τύπῳ,
 ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ
 Σου πάντα ἴασαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀφάτω σου στοργῇ,
 ὑπεράγαθε Κύριε,
 δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου,
 διὰ πόρνης ἀλείψεις,
 οἴκτειρήσον τοὺς δούλους
 Σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πανύμνητε ἀγνή,
 ὑπεράγαθε, Δέσποινα,

ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ
χρισμένους Ἐλαίῳ, καὶ
σῶσον τοὺς οἰκέτας Σου.
ᾠδὴ στ'. **Θύσω σοι, μετὰ
φωνῆς.**

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.**

**Λόγοις Σου, ὁ δι' Ἐλαίου
δείξας Φιλάνθρωπε, ἐν
Βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, καὶ
Ἀρχιερεῦσι ταύτην
τελέσας, σφραγισμῷ Σου,
καὶ τοὺς πάσχοντας σῶσον
ὡς εὐσπλαγχνος.**

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.**

**Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν
δαιμόνων ἐφάψοιτο, τῶν
ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τὰς
αἰσθήσεις Σῶτερ,
σημειουμένων, ἀλλ' ἐν
σκέπη περιτείχισον
τούτους τῆς δόξης Σου.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.**

ᾠδὴ ς', **χεῖρα τὴν Σὴν ἐξ
ὑψους Φιλάνθρωπε, καὶ
σοῦ τὸ Ἐλαιον Σῶτερ,
ἀγιάσας δίδου τοῖς Σοῖς
οἰκέταις, εἰς ὑγείαν, καὶ
νοσημάτων πάντων
ἐκλύτρωσιν.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πέφηνας, ἐν τῷ Θείῳ σου
Τόκῳ κατακαρπός, Μήτηρ**

**τοῦ Κτίστου ἑλαία, δι' ἧς
πλήρης ὤφθη κόσμος
ἐλέους· ὅθεν σῶζε,
πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τοὺς
κάμνοντας.**

**ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, Ἦχος β'. Τὰ
ἄνω ζητῶν.**

**Ἐλέους πηγὴ, ὑπάρχων
Ἵπεραγαθέ, τοὺς πίστει
θερμῇ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ
σου, προσπεσόντας
εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας
λύτρωσαι κακώσεως, καὶ
τὰς αὐτῶν νόσους
ἀράμενος, παράσχου τὴν
Θεῖαν Χάριν ἄνωθεν.**

**ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ
Ἀβραμιαῖοι.**

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.**

**Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
Σου, Σῶτερ ὁ μόνος Θεός,
πάντων ἰατροῦν πάθη τε
τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων
τὰ συντρίμματα, Αὐτὸς
θεράπευσον, καὶ τοὺς ἐν
νόσοις πάσχοντας
εὐσπλαγχνε.**

**Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.**

**Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου
χρίσει, πάντων τὰς
κεφαλὰς, δίδου
εὐφροσύνης τούτῳ τὴν
χαρμονήν, τοῖς τὸν ἔλεον
ζητοῦσί Σου, τῆς**

ἐκλυτρώσεως τῷ πλουσίῳ
ἐλέει Σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ
δαιμόνων, Σωτὲρ Σου ἡ
σφραγίς· πῦρ τε ἀναλίσκον
πάθη τὰ τῶν ψυχῶν,
Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν·
ὄθεν τὴν ἴασιν, οἱ
δεδεγμένοι πίστει
ὑμνοῦμέν Σε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακί
πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον
ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα
θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως
σωματώσασα, ὑπὲρ τῶν
καμνόντων, ἐξιλέωσαι
τούτους δεόμεθα.

*᾿Ωιδῆ ἡ´. Χεῖρας ἐκπετάσας
Δανιήλ.*

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.

Ἄπαντας ἐλέησον Σωτήρ,
κατὰ τὸ μέγα σου καὶ Θεῖον
ἔλεος· τούτου τὸν τύπον
γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς
ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι'
Ἑλαίου ἱεροῦ χρίσιν
προσάγομεν, τοῖς
νοσοῦσιν· οὓς περ δυνάμει,
τῇ Σῇ πάντας ἴασαι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.

Ῥεῖθροις τοῦ ἐλέους Σου
Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι
τῶν Ἱερέων Σου, πλύνον ὡς
εὐσπλαγχνος Κύριε, τὰς
ὀδύνας καὶ τὰ τραύματα,
καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφοράς,
τῶν ἐν ἀνάγκαις παθῶν
τρυχομένων, ὅπως
καθάρσει τῇ Σῇ, τύχωσι
ῥώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν
ῥοπῆς, καὶ ἰλαρότητος
Ἑλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς
διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ
μακρύνῃς Σου τὸ ἔλεος,
μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς
αἰεὶ κραυγάζοντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον
Ἄγνη, ἡ φύσις εἴληφε τὸν
Θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν
ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ
νικῶντα κατὰ κράτος
αὐτούς· διὸ χαρίτων σου
φαιδραῖς, καταστεφόμενοι
ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνοῦμεν
πανύμνητε

Δέσποινα. (θυμιάζουμε με
κατζίον)

*᾿Ωιδῆ θ´. Λίθος
ἀχειρότμητος ὄρους.*

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.

Νεῦσον οὐρανόθεν
Οἰκτίρμον, δείξόν σου τὸ
ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν
ἀντίληψιν τὴν Σὴν, καὶ τὴν
ἰσχύν Σου τοῖς προσιοῦσί
Σοι, διὰ τοῦ θείου
χρίσματος, τῶν Ἱερέων Σου
φιλάνθρωπε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον
τοὺς δούλους Σου.

Ἴδωμεν πανάγαθε Σῶτερ,
ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον
Ἔλαιον, ῥοπή σου ἐνθέω,
ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ
προσείληφας, καὶ τυπικῶς
μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ
θείου τοῖς μετέχουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ,
ῥῦσαι δεινῶν καὶ
ἀλγηδόνων, λύτρωσαι
βελῶν τοῦ πονηροῦ, τοὺς
Σοὺς οἰκέτας ψυχὰς καὶ
σώματα, ὡς ἐλεήμων
Κύριος, χάριτι θεία
ἐξιώμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑμνους καὶ δεήσεις
Παρθένε, προσδεχομένη
τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι
χαλεπῶν παθημάτων, καὶ
ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις

σου, τοὺς δι' ἡμῶν
Πανάχραντε, τῇ θείᾳ σκέπῃ
σου προστρέχοντας.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον, καὶ Μητέρα
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν
εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε
ἐλέησον. [*καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἴτηση*]

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον,
ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα. ΧΟΡΟΣ:
Σοὶ Κύριε. ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σὲ
αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ,

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν ἐλέῳ Ἀγαθέ, ἐπίβλεψον Σῶ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῶ Σου, τῷ ἁγίῳ σήμερον, κρίσαι θείῳ Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους Σου.

ΑΙΝΟΙ : Ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος δ΄ *Ἔδωκας σημείωσιν.*

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἔδωκας τὴν χάριν Σου, διὰ τῶν Σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ Ἁγίῳ Σου, θεραπεύειν πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ

Ἐλαίῳ Σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἁγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου Σου, καταξίωσον Κύριε.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Βλέπον Ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίῳ Σου θείῳ, τοὺς προσδραμόντας Σοὶ πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντας πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζωσί Σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος Σου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χρίσει τοῦ ἐλέους Σου, καὶ Ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῆ τοὺς οἰκέτας Σου, ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, καθαρὸν ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ

πολυπλόκων σκανδάλων
λύτρωσαι· τοὺς πόνους
παραμύθησαι, τὰς
περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ
τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς
οἰκτίρμων καὶ
εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ
βασιλέως παλάτιον,
δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν
νοῦν μου καθάρισον, τὸν
ἐσπιλωμένον, πάσαις
ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον
τερπνὸν τῆς ὑπερθέου
Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν
δυναστείαν Σου, καὶ τὸ
ἀμέτρητον ἔλεος,
μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ
ἀχρεῖος οἰκέτης Σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἅγιος ὁ
Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. (γ´) Δόξα Πατρὶ καὶ
Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον
ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερα, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:
Ἀμήν.

*Τροπάριον, Ἦχος δ´. Ταχὺ
προκατάλαβε.*

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος
ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν
τὴν ἄνωθεν, δεῖξον
ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι
δούλοις Σου· λύτρωσαι

νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀληθόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν Σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δ. ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ

ΔΕΣΠΟΤΑ.ΙΕΡΕΥΣ:

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον. [*καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση*]

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν [δεῖνος], τοῦ τιμίου

πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(ὑπερ τῆς καθηγουμένης...)

Ἐπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἔλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ονόματα), τῶν προσελθόντων εἰς τὸ Ἅγιον τοῦτο Μυστήριον, καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα. ΧΟΡΟΣ:
Σοὶ Κύριε. ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι
πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. Εἶτα
ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν
τοῦ Ἐλαίου ἀπέναντι τῆς
κανδήλας.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΙΕΡΕΥΣ:
Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει, καὶ
τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου
ἰώμενος τὰ συντρίμματα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός,
Δέσποτα, ἀγίασον καὶ τὸ
Ἐλαιον τοῦτο, ὥστε
γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ
αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ
ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους,
νόσου σωματικῆς,
μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, καὶ παντὸς
κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ
δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον
ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ
παρὰ τοῦ Ἱερέως,
ψάλλονται τὰ κάτωθι
Τροπάρια. Ἦχος δ΄. Ταχὺ
προκατάλαβε.
Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος
ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν
τὴν ἄνωθεν, δείξον
ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι
δούλοις Σου· λύτρωσαι
νοσημάτων, καὶ πικρῶν
ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ
ὑμνεῖν Σε, καὶ δοξάζειν
ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.
Ἦχος δ΄ Ἐπεφάνης σήμερον
Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα
πεπηρωμένος, Σοὶ Χριστέ
προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς
ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ
κραυγάζων Σοι, σὺ τῶν ἐν
σκότει, τὸ φῶς τὸ
ὑπέρλαμπρον.
Ἦχος γ΄ Ἡ Παρθένος
σήμερον
τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν
ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ
ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς
παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ
θεικῇ σου ἐπιστάσιᾳ,
ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον,
ἠγειρας πάλαι, ἵνα κράζω
σεσωσμένος· Οἰκτίρμον

δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητής, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ του Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων των πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο

ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπερμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΓΟΝΟΣ ΓΕΓΟΝΑΣ...

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; Βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς

Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος
ἀπροσμάχητον, ἐλέους
πηγή, τοῦ κόσμου
καταφύγιον, ἐκτενῶς
βοῶμέν σοι, Θεοτόκε
Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως
προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α' (ΥΠΟ ΤΟΥ
ΔΙΑΚΟΝΟΥ).

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Γένοιτο,
Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ'
ἡμᾶς. ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Πρόσχωμεν (θυμιάζουμε σε
κάθε Απόστολο με κατζίον).

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀγαλλιᾶσθε
δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καθολικῆς
Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5: 10-16)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί,
ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί
μου, τῆς κακοπαθείας καὶ
τῆς μακροθυμίας τοὺς
προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ
ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου
μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας· τὴν
ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε,
καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε,

ὅτι πολυέσπλαχνός ἐστιν
ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί
μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν
οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε
ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ
ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ.
οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν
πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν
ὑμῖν; προσευχέσθω·
εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω·
ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλεσάσθω τοὺς
πρεσβυτέρους τῆς
ἐκκλησίας, καὶ
προσευξάσθωσαν ἐπ'
αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν
ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς
πίστεως σώσει τὸν
κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν
ὁ Κύριος· κὰν ἀμαρτίας ἦ
πεποιηκώς, ἀφεθήσεται
αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε
ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα,
καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων,
ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει
δέησις δικαίου
ἐνεργουμένη. ΙΕΡΕΥΣ:
Εἰρήνη σοι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί
σοι Κύριε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄.
 ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί.
Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ΙΕΡΕΥΣ:
Εἰρήνη πᾶσι. ΧΟΡΟΣ: Καὶ
 τῷ πνεύματί σου. ΙΕΡΕΥΣ:
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
 ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.
 ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε,
 δόξα σοι. ΙΕΡΕΥΣ:
 Λουκᾶν Κεφ.10:25-37. Τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις
προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ,
πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων·
Διδάσκαλε, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε
 πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί
γέγραπται; πῶς
ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου, καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.
Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς
ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ
ζήση. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν
 ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου
πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός

τις κατέβαινε ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερικῶ, καὶ
λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ
ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ
πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον,
ἀφέντες ἡμιθανῆ
τυγχάνοντα. Κατὰ
 συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις
 κατέβαινε ἐν τῇ ὁδῷ
 ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν
 ἀντιπαρήλθεν. Ὁμοίως δὲ
 καὶ Λευΐτης, γενόμενος
 κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ
 ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε.
 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων
 ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν
 αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ
 προσελθὼν κατέδησε τὰ
 τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων
 ἔλαιον καὶ οἶνον,
 ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ
 ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν
 εἰς πανδοχεῖον, καὶ
 ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ
 τὴν αὔριον ἐξελθὼν,
 ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
 ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι
 αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν
 προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ
 ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω
 σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν
 τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
 γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος
 εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν·
 Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ'

αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν

προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον (γ') ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς

ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Α'. ΙΕΡΕΥΣ: Ἀναρχε, ἀδιάδοχε, Ἁγιε ἁγίων, ὁ τὸν Μονογενῆ σου Υἱὸν

ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγίασον τὸ Ἔλαιον τοῦτο· καὶ ποιήσον αὐτὸ χριστομένοις τοῖς Σοῖς δούλοις, εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν. [*Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην Σου καὶ τὸ ἔλεός Σου τοῖς ἀγαπῶσί Σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς «Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει «Ἀνακαλύπτεσθε». Ἔλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς

ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 συνανεστράφη· καὶ τοῖς
 δεξαμένοις Αὐτὸν ἔδωκεν
 ἐξουσίαν τέκνα Σοῦ τοῦ
 Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ
 παλιγγενεσίας τὴν
 υἰοθεσίαν ἡμῖν
 χαρισάμενος, ἀμετόχους
 ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς
 καταδυναστείας τοῦ
 διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ
 εὐδόκησεν ἐν αἵματι
 καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἔλαιῳ
 ἀγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ
 Σταυροῦ Αὐτοῦ, εἰς τὸ
 γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ
 ποιμνιον, βασίλειον
 ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον,
 καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι,
 καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι· Αὐτός, Δέσποτα
 Κύριε, δὸς Χάριν εἰς τὴν
 διακονίαν Σου ταύτην, ὡς
 ἔδωκας Μωσεῖ τῷ
 θεράποντί Σου, καὶ Σαμουὴλ
 τῷ ἠγαπημένῳ Σου, καὶ
 Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ Σου,
 καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην
 γενεὰν εὐαρεστήσασί Σοι·
 οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς
 γενέσθαι διακόνους τῆς
 Καινῆς τοῦ Υἱοῦ Σου
 Διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον
 τοῦτο, ἣν περιεποιήσω τῷ
 τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα,
 ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς

ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ
 ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ
 δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι
 τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, διὰ τῆς κρίσεως
 τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ
 μέλλοντος Ἐλαίου
 ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε,
 τὸ Ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον
 ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον
 ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα
 βασιλικόν, θώραξ
 δυνάμεως, πάσης
 διαβολικῆς ἐνεργείας
 ἀποτρόπαιον, σφραγὶς
 ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα
 καρδίας, εὐφροσύνη
 αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ
 χριόμενοι, τῷ τῆς
 ἀναγεννήσεως ἔλαιῳ,
 φοβεροὶ ὦσι τοῖς
 ὑπεναντίοις καὶ λάμπωσιν
 ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν
 Ἁγίων Σου, μὴ ἔχοντες
 σπίλον, ἢ ῥυτίδα, καὶ
 εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς
 αἰωνίους σου ἀναπαύσεις,
 καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον
 τῆς ἄνω κλήσεως.] Σὸν γάρ
ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. * Ἰστέον, ὅτι

τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως: Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν..., τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιῶντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ Ἄγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου (ονόματα), ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτοὺς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτόν-ους, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου·

πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·

προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατερῶν ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 15: 1-7). **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐκ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς

εἰς δόξαν Θεοῦ. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη σοι. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Τα ελέη σου, Κύριε, εἰς τον αἰωνα ἄσομαι. **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ** Β', **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Πρόσχωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **ΙΕΡΕΥΣ:** Λουκᾶ Κεφ. 19: 1-10. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱερικῶ. Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας

κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν
τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι.
Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ
ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.
Καὶ ἰδόντες πάντες
διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι
παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ
εἰσῆλθε καταλύσαι. Σταθεὶς
δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· Ἴδού, τὰ ἡμίση τῶν
ὑπαρχόντων μου Κύριε,
δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ
τινός τι ἐσυκοφάντησα,
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον
σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ
ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς
υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. Ἦλθε
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός. ΧΟΡΟΣ: Δόξα
σοι, Κύριε, δόξα σοι.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ')
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ

Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον. ΧΟΡΟΣ:
Κύριε ἐλέησον (γ').
ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε
ἐλέησον.
ΕΥΧΗ Β'. ΙΕΡΕΥΣ:
Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ
ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης
κτίσεως προσκυνούμενος,
ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ τῆς
ἀγαθότητος ὄντως
ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος,
καὶ τῆς εὐσπλαχνίας
ἀπεριόριστον πέλαγος·
Αὐτός, φιλόανθρωπε
Δέσποτα, ὁ τῶν
προαιωνίων καὶ
θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει
καταλαβέσθαι, ἐπίβλεπον,
εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν
ἀναξίων δούλων Σου· καὶ
ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου
τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἐλαιον
τοῦτο προσάγομεν,

κατάπεμψον τῆς Σῆς
δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι
αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ
ἐλέους Σου. Naί, Κύριε
εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος
ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος,
ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις
ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται
ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος
αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν
θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ,
ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν
αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν
ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν
ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν,
καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα
σου· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Οὐκ
ἦλθον καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ
πρόβατον ζητήσας τὸ
ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν
ἀπολομένην δραχμὴν
ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ
εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι·
«Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ
μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἶ ὁ
τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους
σου πόδας δάκρυσι
βρέξασαν, μὴ
βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ
εἰπών· «Ὅσακις ἂν πέσης,
ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἶ
ὁ εἰπών, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται

ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»·
Αὐτὸς ἔπιδε, εὐσπλαγχνε
Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἀγίου
σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
ἀναξίοις δούλοις Σου, ἐν
χάριτι τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ
ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον
ἐπὶ τοὺς δούλους σου
τούτους, τοὺς ἐπεγνωκότας
τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ
προσιόντας Σοι πίστει· καὶ
προσδεξάμενοι τῇ ἰδίᾳ σου
φιλανθρωπία, εἴ τι
ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ
ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν,
συγχωρήσας, ἐξάλειψον
καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καί, αἰεὶ
συμπαρῶν αὐτοῖς,
διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον
χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν,
πορευομένους ἐν τοῖς
δικαιώμασί Σου, πρὸς τὸ
μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι
αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ
ἐπ' αὐτοῖς δοξασθῇ τὸ
πανάγιον Ὄνομά Σου.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ
φιλανθρωπία τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ'
οὐ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ΄

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 12: 27-31, 13: 1-8.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα

τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἔὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἔὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Καὶ ἔὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη σοι. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἄλληλούϊα. Επι σοι, Κύριε,
ήλπισα μη καταισχυνθείην
εις τον αιωνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί.
Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. **ΙΕΡΕΥΣ:**

Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ
τῷ πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:**

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:**

Πρόσχωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα
σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ματθαῖον Κεφ. 10:
1, 5-8. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
προσκαλεσάμενος ὁ

Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ

πνευμάτων ἀκαθάρτων,
ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον

καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
Τούτους ἀπέστειλεν ὁ

Ἰησοῦς, παραγγείλας
αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν
ἔθνων μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς

πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ
εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ

ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.
Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε
λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ

βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε,

λεπροὺς καθαρίζετε,
νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια
ἐκβάλλετε· δωρεὰν

ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε,
δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ΄).

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας,

ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,

πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ
Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ

τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ΄).
ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ

φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε
ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Γ'

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα παντοκράτορ, Ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά Σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός Σου ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τῶν δούλων σου τούτων· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σώους καὶ ὀλοκλήρους χάρισαι αὐτοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Σου,

εὐαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημά Σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἔλεειν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 6: 16-18, 7: 1.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ

θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Υπομένωνν υπέμεινα τον Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Πρόσχωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ματθαῖον Κεφ. 8: 14, 23 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας δὲ

γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἔαν ἀπέρχη. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖνῃ. Ἄλλος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε,
δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ
Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ'). **ΙΕΡΕΥΣ:**
Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε
ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Δ'

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀγαθὲ καὶ
φιλόανθρωπε, εὐσπλαγχνε
καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ
πολὺς ἐν ἐλέει καὶ

πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ
Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ
Θεὸς πάσης παρακλήσεως,
ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν
ἀγίων σου Ἀποστόλων,
ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς
ἀσθενείας τοῦ λαοῦ
θεραπεύεσθαι. Αὐτός, καὶ
τὸ Ἑλαιὸν τοῦτο σύνταξον
εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ
χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν
πάσης νόσου καὶ πάσης
μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν
τῶν κακῶν τῶν
ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ
σοῦ σωτηρίαν. Naί,
Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δεόμεθά Σου,
παντοδύναμε, τοῦ σώζειν
πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων
ἴατρος, ἀγίασον πάντας
ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον
ιώμενος, ἴασαι καὶ τοὺς
δούλους σου τούτους·
ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ
κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ
ἐλέους τῆς Σῆς
χρηστότητος· ἐπίσκεψαι
αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς Σου· ἀποδίωξον
ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν
ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν·
ἵνα, ἐξαναστάντες τῇ χειρὶ
Σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί
Σοι μετὰ πάσης

εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν,
μετέχοντες τῆς Σῆς ἀφάτου
φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν
καὶ δοξάζωμέν Σε τὸν
ποιοῦντα μεγάλα καὶ
θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ
ἑξαίσια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ
ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε΄

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Συ Κύριε,
 φυλάξαις ἡμᾶς. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:**
Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Σῶσόν με,
 Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν
 ὁσιος. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς
 Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς
 Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 Κεφ. 1: 8-11. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:**
Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί,
 οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
 ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς
 γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
 ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
 ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν,
 ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς
 καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν
 ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ
 θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ

πεποιθότες ὦμεν ἐφ'
 ἑαυτοῖς, ἀλλ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
 ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς
 ἐκ τηλικούτου θανάτου
 ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύεται,
 εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι
 ρύσεται,

συνυπουργούντων καὶ
 ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει,
 ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων
 τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ
 πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ
 ἡμῶν. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη σοι.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ
 πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:**
 Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
 Ἀλληλούϊα. Τα ελέη σου,
 Κύριε, εἰς τὸν αἰωνα
 ἄσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί.
Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. **ΙΕΡΕΥΣ:**
Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ
 τῷ πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:**
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:**
Πρόσχωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα
 σοι, Κύριε, δόξα σοι.
ΙΕΡΕΥΣ: Ματθαῖον Κεφ. 25:
 1, 13. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν
παραβολὴν ταύτην·
Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν δέκα Παρθένοις,
αἵτινες λαβοῦσαι τὰς

λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ
Νυμφίου, πέντε δὲ ἦσαν ἐξ
αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ
πέντε μωραί. Αἴτινες
μωραί, λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ
ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ
Νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι
καὶ ἐκάθειδον. Μέσης δὲ
νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν·
Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται,
ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν
πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς
λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ
μωραὶ ταῖς φρονίμοις
εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ
ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ
λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν
δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι·
μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν
καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τοὺς
πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε
ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ
αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ
Νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι
εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς
τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη

ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ
ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
Παρθένοι λέγουσαι· Κύριε,
Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.
Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν
ῥαν, ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται. ΧΟΡΟΣ:
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ').
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ
Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον. ΧΟΡΟΣ:
Κύριε ἐλέησον (γ').
ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αίωνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε
ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Ε'

ΙΕΡΕΥΣ: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ παιδεύων καὶ πάλιν
ιώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς
πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν
ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν
χειμαζομένων λιμήν, καὶ
τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ
τάς ἀσθενείας ἡμῶν
ἀπόνως βαστάζων, καὶ τάς
νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ
ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ
ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ
ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς
εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς
ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς
τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ
εἰπῶν· «Λάβετε Πνεῦμα
Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφήτε τάς
ἀμαρτίας, ἀφίενται
αὐτοῖς»· ὁ δεχόμενος τῶν
ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν,
καὶ ἐξουσίαν ἔχων
συγχωρεῖν ἀμαρτίας
πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ
ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν
ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ
διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν
ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν
καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου,
τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις

συμπελεγμένον, καὶ
πάθεισιν ἡδονῶν
συγκυλινδούμενον,
καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ
ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς
ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ
καταπετάσματος, εἰς τὰ
Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου
παρακύψαι οἱ ἅγιοι
Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ
ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ,
καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ
πρόσωπον τῆς ἁγίας
ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι
τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς
Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας
με ἱεουργῆσαι τὰ
ἐπουράνιά σου Μυστήρια,
καὶ προσφέρειν Σοι δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν
ἡμετέρων ἀμαρτημάτων
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, καὶ
μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν
λογικῶν σου προβάτων, ἵνα
διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου
σου φιλανθρωπίας τὰ
παραπτώματα αὐτῶν
ἐξαλείψης· Αὐτός,
ὑπεράγαθε Βασιλεῦ,
ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν
μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ
ἁγία ἡμέρα, καὶ ἐν παντὶ
καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ

πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς
δεήσεώς μου· καὶ τῶν
δούλων σου τούτων, τῶν
ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ
σώματος ὄντων, τὴν ἴασιν
δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ
συγχώρησιν
πλημμελημάτων ἐκουσίων
τε καὶ ἀκουσίων·
θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς
ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν
ἴασιν, ὃ ἀψάμενος τῆς
πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ
ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός,
καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει
Σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ
τοῖς δούλοις σου τούτοις
παράσχου ἰατροίαν καὶ
ἀπαλλαγὴν πάσης
φθοροποιοῦ ἀλγηδόνοσ·
καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων
σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ
ἐλέους Σου. Μνήσθητι, ὅτι
ἐπιμελῶσ ἔγκειται ἡ
διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητοσ
αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς
εὐρίσκειται ἀναμάρτητοσ
ἐπὶ τῆς γῆσ· σὺ γὰρ ὁ μόνοσ
ἐκτὸσ ἀμαρτίας ὑπάρχεισ, ὃ
ἐλθὼν καὶ σώσασ τὸ
ἀνθρώπινον γένοσ, καὶ
ἐλευθερώσασ ἡμᾶσ ἐκ τῆσ

δουλείασ τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν
γὰρ εἰσ κρίσιν ἔλθῃσ μετὰ
τῶν δούλων Σου, οὐδεὶσ
εὐρεθήσεται καθαροσ ἀπὸ
ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα
φραγήσεται, μὴ ἔχον τί
ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡσ
ῥάκοσ ἀποκαθημένησ, πᾶσα
ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν
ἐνώπιόν Σου· διὰ τοῦτο
ἀμαρτίας νεότητοσ ἡμῶν μὴ
μνησθῆσ, Κύριε. Σὺ γὰρ
ὑπάρχεισ ἐλπίσ τῶν
ἀπηλπισμένων, καὶ
ἀνάπαυσισ τῶν κοπιώντων
καὶ πεφορτισμένων ἐν
ἀνομίαισ, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ἀνάρχω σου Πατρί, καὶ τῷ
παναγίω καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰσ τοὺσ
αἰῶνασ τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ'

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ Ἦχοσ δ'.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησον
 μὲ ὁ Θεὸσ κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεόσ σου. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:**
Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καρδίαν
 καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
 Θεὸσ. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Σοφία.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸσ
 Γαλάτασ Ἐπιστολῆσ Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 5:
 22-26, 6: 2. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:**

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἔὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τίνι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη σοι. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ΄**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Πρόσχωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ματθαῖον Κεφ. 15: 21-28. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγαζεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, Υἱὲ Δαυΐδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν

ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης τῶν κυρίων
αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ
γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις·
γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις.
Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι,
Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ').

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ
Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον. ΧΟΡΟΣ:
Κύριε ἐλέησον (γ'). ΙΕΡΕΥΣ:
Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε
ἐλέησον
ΕΥΧΗ ΣΤ'

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐχαριστοῦμέν
σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος,
καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς
νόσους ἡμῶν ἀπόνως
βαστάζων· οὐ τῷ μῶλωπι
πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ
καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν
ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος
προβάτου· ὁ τοῖς
ὀλιγοψύχοις διδοὺς
παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς
συντετριμμένοις· ὁ τὴν
πηγὴν τῆς αἰμορροούσης,
δωδεκαετῆ οὔσαν
ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα
τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ
δαιμονίου ἐλευθέρωσας· ὁ
τὸ δάνειον χαρισάμενος
τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις,
καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν
ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ
παραλυτικῷ δωρησάμενος
σὺν τῇ ἀφέσει τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν
τελώνην τῷ λόγῳ
δικαιώσας, καὶ τὸν ληστήν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ
ὁμολογία προσδεξάμενος·
ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου
ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ

προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα,
καὶ Σὲ ἰκετεύομεν· ἐν τῇ
ἀγαθότητί Σου, Αὐτός, ἄνες,
ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός,
τάς ἀνομίας καὶ τάς
ἀμαρτίας τῶν δούλων σου
τούτων, τὰ πλημμελήματα
αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ
ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει
καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτί
καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ
κατάραν ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ
μητρὸς ἐγένοντο· ἢ
ὀφθαλμὸν εἰστίασαν ἢ
ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἢ
ἀφῆ κατεμαλακίσθησαν ἢ
γεύσει κατεπόρνευσαν ἢ ἐν
οἰαδήποτε κινήσει σαρκὸς
καὶ πνεύματος τοῦ Σοῦ
ἀπηλλοτριώθησαν
θελήματος καὶ τῆς Σῆς
ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτον
αὐτοί τε καὶ ἡμεῖς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος
Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος,
συγχώρησον· μὴ ἐὼν
αὐτοῦς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν
ῥερυπωμένον βίον
καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τάς
ὀλεθρίους ὁδοὺς
ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα
Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ
ἀμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ
ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων
σου τούτων· πάριδε, ὡς

ἀμνησίκακος Θεός, τὰ
παραπτώματα αὐτῶν
ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοῦς
τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ
στόμα αὐτῶν τῆς Σῆς
αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ
χείλη αὐτῶν ἀνοιξον πρὸς
δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός
Σου· τάς χεῖρας αὐτῶν
ἐκτεινον πρὸς ἐργασίαν
τῶν ἐντολῶν Σου· τοὺς
πόδας αὐτῶν πρὸς τὸν
δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου
Σου κατεύθυνον, πάντα
αὐτῶν τὰ μέλη καὶ τὴν
διάνοιαν τῇ Σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
διὰ τῶν ἁγίων σου
Ἀποστόλων ἐντειλάμενος
ἡμῖν, λέγων· «Ὅσα ἂν
δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς·
καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς
Οὐρανοῖς»· καὶ πάλιν· «Ἄν
τινων ἀφήτε τάς ἀμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων
κρατήτε, κεκράτηνται».
Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν
τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ, καὶ οὐ παρείδες τὴν
δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμου
τοῦ ταπεινοῦ καὶ
ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου

δούλου σου ἐπάκουσον ἐν
τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου
σου· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκις
ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς
περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις
κελεύσας, τῇ Σῆ ἀγαθότητι
καὶ φιλανθρωπία, καὶ
μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις
ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ
ἐπιστροφῇ τῶν
πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ
μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ
τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ
τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ'

Προκείμενον ἦχος δ΄.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε μὴ
τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησόν
με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς
Θεσσαλονικεῖς Α΄

Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 5: 14-23.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί,
παρακαλοῦμεν ὑμᾶς,
νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους,

παραμυθεῖσθε τοὺς
ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε
τῶν ἀσθενῶν,
μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.
Ὅρατε μὴ τις κακὸν ἀντὶ
κακοῦ τινι ἀποδῶ, ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε
καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας. Πάντοτε χαίρετε,
ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,
ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·
τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ
Πνεῦμα μὴ σβέννυτε,
προφητείας μὴ
ἔξουθενεῖτε. Πάντα δὲ
δοκιμάζετε, τὸ καλὸν
κατέχετε· ἀπὸ παντὸς
εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.
Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς
ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον
ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ
καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν
τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τηρηθεῖη. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη
σοι. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Καὶ τῷ
πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:**
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Επακουσαι σου
Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως.
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί.
Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ΙΕΡΕΥΣ:

Εἰρήνη πᾶσι. ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου. ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν. ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. ΙΕΡΕΥΣ: Ματθαῖον Κεφ. 9: 9-13. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον (γ').

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν

προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Ζ'

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ

ιώμενος πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ·
ὁ θέλων, πάντας
ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
ἔλθειν· ὁ μὴ βουλόμενος
τὸν θάνατον τοῦ
ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ
ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν·
σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ
Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυΐδ καὶ
Νινευΐταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ
τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ
ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς
ἐνσάρκου Σου οἰκονομίας,
οὐκ ἐκάλεσας δικαίους,
ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην,
ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν
ληστήν, ὡς τὸν βλάσφημον
καὶ διώκτην τὸν μέγαν
Παῦλον, διὰ μετανοίας
προσδεξάμενος· Πέτρον
τὸν κορυφαῖον καὶ
Ἀπόστολόν Σου,
ἀρνησάμενόν Σε τρίτον, διὰ
μετανοίας προσεδέξω καὶ
προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω
αὐτῷ, λέγων· «Σὺ εἶ
Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν
Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι
Ἄιδου οὐ κατισχύσουσιν
αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς
κλείς τῆς Βασιλείας τῶν

Οὐρανῶν»· Διόπερ καὶ
ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς
ἄψευδεις σου ἐπαγγελίας
θαυροῦντες, δεόμεθά σου
καὶ ἰκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ
ταύτῃ· Ἐπάκουσον τῆς
δεήσεως ἡμῶν, καὶ
πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς
θυμίαμα προσφερόμενόν
Σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς
δούλους σου τούτους καὶ εἴ
τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ
ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν
νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ
κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο
ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι
ὑπέπεσαν ἢ ὄρκῳ
παρεπίκραναν καὶ
ὄρκωμότησαν,
παρακαλοῦμέν Σε καὶ
δεόμεθά Σου· ἄνες, ἄφες,
συχώρησον αὐτοῖς, ὁ
Θεός, παραβλέπων τὰς
ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς
ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει
καὶ ἀγνοίᾳ γεγόμενα παρ'
αὐτῶν· Καὶ εἴ τι τῶν
ἐντολῶν Σου παρέβησαν ἢ
ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα
φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον
οἰκοῦντες ἢ ἐξ ἐνεργείας
τοῦ διαβόλου, Αὐτός, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος
Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται

καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ. σὺ γὰρ
μόνος ὑπάρχεις
ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη
σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου
ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας
τὸν ἄνθρωπον εἰς
ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς
περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου
κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ
τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Εἶτα (ΓΟΝΑΤΙΖΟΥΜΕ)
εἰσέρχεται(-ονται) μέσον
τῶν ἱερέων οἱ ποιοῦντες τὸ
Εὐχελαιον καὶ, λαβὼν ὁ
προϊστάμενος τῶν ἱερέων
τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον,
τίθησιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν· καὶ τιθέασιν ἐπ'
αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ ἱερεῖς· Ὁ
δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν
Εὐχὴν ταύτην
μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν
ὑποσαλλόντων τὸ Κύριε,
ἐλέησον.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε
ἐλέησον.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΙΕΡΕΥΣ:
Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγχνε,

καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, Γιᾶ καὶ Λόγε τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ
θέλων τὸν θάνατον τοῦ
ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ
ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν·
οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα
ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν
προσελθόντων σοι ἐν
ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένων
παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα
κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν
ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ
τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοὶ
μου κατέχουσιν ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν δούλων σου
τούτων ἔκτεινον· καὶ
δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ
ἱκετεύω τὴν
συμπαθεστάτην καὶ
ἀμνησίκακόν σου
φιλανθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ
προφήτου σου Νάθαν
μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ
τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν
ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ
τοῦ Μανασσή τὴν ἐπὶ
μετανοία προσευχὴν
δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τοὺς
δούλους σου τούτους
μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς
ἰδίῳις αὐτῶν
πλημμελήμασι, πρόσδεξαι

τῇ συνήθει σου
φιλανθρωπία, παρορῶν
αὐτῶν πάντα τὰ
παραπτώματα· σὺ γὰρ εἶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ
ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ
ἀφιέναι κελεύσας τοῖς
περιπίπτουσιν ἐν
ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ
μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ
τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ
προσκύνησις, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (ὁ
ιερεὺς ἀσπάζεται το
Ευαγγέλιον)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μυστηρίου,
οἱ ἱερεῖς, μὲ τὸ Ἅγιον
Ἴλαιον, ποιοῦσι σταυρὸν
ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῆς
σιαγόνας, τῶν παρειῶν καὶ
τῶν χειρῶν τῶν πιστῶν
λέγοντες:

Πάτερ Ἄγιε, ἰατρὲ τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, ἐλέησον,
συγχώρησον καὶ σῶσον
τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην)
σου

Τὰ ἀκόλουθα τροπάρια
ψάλλονται, καθ' ὃν χρόνον
οἱ ἱερεῖς χρίουσι τοὺς
πιστοὺς.

Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες,
Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς
ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς
δεομένοις, ὡς μεγίστων
δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ
τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ
γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς
ὁμοζήλους τῶν
Ἀποστόλων. Ἴδοὺ δέδωκα
ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων,
ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον,
καὶ πᾶσαν μαλακίαν
(ασθένειαν). Διὸ τοῖς
προστάγμασιν αὐτοῦ
καλῶς πολιτευσάμενοι,
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν
παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ
πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν. Θεοτοκίον
,Ἦχος ὁ αὐτὸς
Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν
οἰκετῶν Πανάμωμε,
παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης
θλίψεως ἡμᾶς
ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ
μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν
ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν
σὴν προστασίαν
κεκτήμεθα. Μὴ
αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ

προσκαλούμενοι, σπεύσον
εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς
βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα,
ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ
καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ
ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρί,
καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ
ἅγιε, εὐλόγησον. **ΙΕΡΕΥΣ:**

(Μ. Τετάρτη: ἐρχόμενος ὁ

Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον

πάθος δια τὴν ἡμῶν

σωτηρίαν) Χριστὸς ὁ

ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς

πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ

παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ

Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου

καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν

ἁγίων καὶ δικαίων

θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ

Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου

τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ

πάντων τῶν Ἁγίων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς

ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος

καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι'

εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων

ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,

ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ

σῶσον ἡμᾶς. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ ποιήσας δὲ τὸ Εὐχέλαιον,
βαλὼν μετάνοιαν λέγει·
Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι·
συγχωρήσατέ μοι τῷ
ἁμαρτωλῷ (ἐκ γ'). Καὶ
λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν
καὶ συγχώρησιν ἀπέρχεται
εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΓΙΑΣΜΟΥ (α' μέρος)

(ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ
ΕΧΟΥΜΕ:ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ,

ΣΤΑΥΡΟ, ΕΙΚΟΝΑ,

ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ, ΔΟΧΕΙΟ ΜΕ

ΝΕΡΟ, ΔΥΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ,

ΒΑΣΙΛΙΚΟ, ΜΑΚΤΡΟ).Ο

(ΧΟΡΟΣ) Δ. :ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ,

ΔΕΣΠΟΤΑ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ,

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:**

Ἀμήν. **Ψαλμὸς 142.** Κύριε

εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς

μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν

μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ

δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ

εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ

δούλου σου, ὅτι οὐ

δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου

πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ

ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου

ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν

ζωὴν μου. Ἐκάθησέ με ἐν

σκοτεινοίς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἵνα ἴδω τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα

τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι. **ΧΟΡΟΣ:** Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. **Θεὸς Κύριος...**

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς, **Θεὸς Κύριος...**

Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. **Θεὸς Κύριος...**

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα...Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Απολυτίκιον τοῦ Ναοῦ Γ'.

ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου

*Καλύμνου, παμμακάριστε
Σάββα, πατήρ ἡμῶν· καὶ γὰρ
ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως,
τοῦ ἀκροτάτου τέλους
ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.*

Καὶ νῦν... Οὐ σιωπήσωμέν
ποτε, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς
ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τὶς δὲ διεφύλαξεν
ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ
σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους
σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων
δεινῶν.

*Ν' Ψαλμὸς, Ἐλέησόν με ὁ
Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις*

συνελήφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ
μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ
ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ἐραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με,
καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς
μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται
ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος
μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς
σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ
αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται
ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ
χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

[Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Τροπάρια τῆς Θεοτόκου κατ' ἀλφάβητον μετὰ στίχου· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς Ἡ (ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ, ΣΚΕΠΕ, ΦΡΟΥΡΕΙ, ΦΥΛΑΤΤΕ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΣΟΥ)]

Ἦχος πλ. Β. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸ χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε, σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας (δίς).

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν, πανάχραντε Δέσποινα, παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου.

Βασιλέων, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων Μαρία Θεόνυμφε.

Δός, Χριστέ μου, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγκτος.

Ἐπὶ σὲ μου τὰς ἐλπίδας ἀνέθεμην, Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με, ἡ τεκοῦσα Ζωοδότην καὶ Σωτήρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη, ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, Παρθένε πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον, Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλεών μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ
Υἱόν σου, ἑπτακότι ὑπὲρ
πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις ἀπέργασαι,
Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τό,
Χαῖρε, Θεοτόκε, ἀγνή
ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες
πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ
αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν
ἀποκειμένων μοι,
Θεογεννήτορ, ὅπως
μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν
σῶν δούλων, δυσωπούμεν,
Πανύμνητε Δέσποινα, ἵνα
ῤυσθῶμεν πάσης
περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων
ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων
ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ
σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοί,
Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ
καθ' ἡμᾶς γεγέννηται ὁ
πάντων Κτίστης ἐκ σοῦ καὶ
Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναός σου, Θεοτόκε,
ἀνεδείχθη ἰατρεῖον
νοσημάτων ἄμισθον, καὶ
θλιβομένων ψυχῶν
παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε, ἡ τεκούσα
τὸν Σωτῆρα, κινδύνων

διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης
ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς
ἐπερχομένης τοὺς σοὺς
δούλους, Πανάχραντε
Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης
ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς
πρεσβείαις σου, Παρθέने,
τοὺς εἰς σέ, Θεοτόκε,
προστρέχοντας, καὶ ῤυσαί
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τίς προστρέχων τῷ Ναῷ
σου, Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει
ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς
ὁμοῦ τε καὶ σώματος,
Ἄχραντε;

ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος,
Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ
τῶν ἄνω Τάξεων, ἰλάσθητί
μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι, Σῶτερ, τῶν ψυχῶν
τῶν τεθνεώντων, ἐπ' ἐλπίδι
ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ
ἄνες, ἄφες αὐτοῖς τὰ
ἐγκλήματα.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον,
Παρθέने, χαῖρε στάμνε καὶ
λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θείου
μάννα καὶ φωτός,
Θεόνυμφε.

*Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς.(ἡ Δόξα...)*

Τριαδικὸν

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν
Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν

τὴν τρισάγιον,
ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας
τεύξασθαι.

*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.(ἢ Καὶ νῦν...)*

Θεοτοκίον

ᾠ Παρθέने, ἡ τεκοῦσα τὸν
Σωτῆρα καὶ Δεσπότην τοῦ
κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν
δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.*

Χαίρε ὄρος, χαίρε βάτε,
χαίρε πύλη, χαίρε κλίμαξ,
χαίρε θεία τράπεζα, ἡ
πάντων χαίρε βοήθεια,
Δέσποινα.

*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.*

Ταῖς πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
τῆς Μητρός σου τῆς
Ἀχράντου, καὶ πάντων τῶν
Ἀγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ
λαῷ σου δώρησαι.

*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.*

*Τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου,
Ζωοδότα, φώτισόν με τὸν
δουλόν σου δέομαι, ἵνα ὑμνῶ
σε δι' αὐτοῦ σωζόμενος.*

*Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων
Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων,
καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σοὺς

δούλους, Σῶτερ, καλῶς
διαφύλαξον.

*Βαπτιστὰ τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου Βαπτιστοῦ σου
Προφήτου Προδρόμου τε,
Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς
δούλους σου φύλαξον.

*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων
Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου,
τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου
δώρησαι.

*Ἅγιοι ἱεράρχαι καὶ
διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

*Ταῖς πρεσβείαις τῶν
μεγάλων διδασκάλων,
Βασιλείου σοφοῦ, Γρηγορίου
τε καὶ Ἰωάννου, τοὺς
δούλους σου φύλαττε.*

*Ἅγιε ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ
Νικόλαε, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.*

*Τὴν ὀξειάν καὶ θερμὴν σου
προστασίαν καὶ τὴν σκέπην,
παμμάκαρ Νικόλαε, τοῖς
ὑμνηταῖς σου πλουσίως
κατάπεμψον.*

*Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες τοῦ
Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.*

*Ταῖς πρεσβείαις τῶν ἐνδόξων
ἀθλοφόρων Δημητρίου,
Γεωργίου, σοφῶν Θεοδώρων
τε καὶ Ἄρτεμίου ἡμᾶς
διαφύλαξον.*

*Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ
θαυματουργοί, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.*

*Ταῖς πρεσβείαις τῶν
ἐνδόξων Ἄναργύρων,
Θεοτόκε, τοὺς δούλους σου
φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ
κόσμου καὶ στήριγμα.*

*Ἅγιε ἔνδοξε μεγαλομάρτυς
τοῦ Χριστοῦ καὶ ἱαματικῆ
Παντελεῆμον, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.*

*Ἄθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ
Παντελεῆμον, τοὺς τῇ σκέπῃ
τῇ σῇ καταφεύγοντας, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις νόσων
ἐλευθέρωσον.*

*Ἅγιοι προπάτορες τοῦ
Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.*

*Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
προπατόρων ταῖς
πρεσβείαις, ἀπάντων
δικαίων τε καὶ τῶν ὀσίων,
Χριστέ, ἡμᾶς φύλαττε.*

*Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.*

*Τὴν ἐν ζάλῃ πειρασμῶν καὶ
τρικυμῖαις ταῖς τοῦ βίου
πικρῶς κινδυνεύουσαν,*

*Παρθένε, ποιμνην τὴν σὴν
περιφύλαττε.*

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.*

*Τον Πατέρα καὶ Υἱόν
δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, λέγοντες·
Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.*

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν
Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον,
Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ
λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θεοῦ
μάννα καὶ φωτός, Θεοφυμφε.*

*Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. (ἢ Καὶ νῦν...)*

*Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων
συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα
τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον,
Παρθένε, σῶζε τοὺς σέ
μεγαλύνοντας.*

ἦχος β´

*Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην
ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ,
μὴ ἀστοχήσωμεν·
ῤυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.]*

*ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε
ἐλέησον. ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι Ἅγιος
εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ*

Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ Ἀμήν.** Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια Ἦχος πλ. δ'. Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός, ...

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ (ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ) (ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ: ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΤΑΥΡΟ, ΕΙΚΟΝΑ, ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ, ΔΟΧΕΙΟ ΜΕ ΝΕΡΟ, ΔΥΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΚΟ, ΜΑΚΤΡΟ). [Δ. : **ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ. ΙΕΡΕΥΣ:** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Ἀμήν.] Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια (ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...)^{Ἦχος πλ. δ'.}

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός, ὁ πάντα ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον, ψυχὴ, πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσιν· Κύριε, ἐλέησόν με. Νάμασιν ἐπομβρήσας, Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς

Παρθένου σήμερον, τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε, Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **Διάκονος:** Δύναμις· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **Προκείμενον.** Ἦχος δ', **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Πρόσχωμεν. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου. **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Σοφία. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Πρὸς Ἑβραίους

Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Πρόσχωμεν. (θυμία) **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ** (Κεφ. Β', 11-18) Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ

πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἄλληλούϊα (3). Ἦχος πλ. β'. **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. (I) Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.(Δ) Πρόσχωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **ΙΕΡΕΥΣ(Κεφ. ε', 1-4).** Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν του ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγένετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε,
δόξα σοι.**ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐν εἰρήνῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον [καὶ
μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν
εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

(Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου
τούτου, καὶ τῶν μετὰ
πίστεως, εὐλαβείας καὶ
φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.)

Ὑπὲρ τοῦ (πατρὸς καὶ)
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(δεῖνος), παντὸς τοῦ Κλήρου
καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

[Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ [ΥΠΕΡ
ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης ()
Μοναχῆς μετὰ τῆς Συνοδείας
αὐτῆς]

Ὑπὲρ τῆς (ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ)
πόλεως (ἢ νήσου) ταύτης,
πάσης (ΜΟΝΗΣ) πόλεως,
χώρας καὶ τῶν πίστει

οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.]

(Ἐν οἴκῳ, Ὑπὲρ τοῦ οἴκου
τούτου καὶ τῶν
κατοικούντων ἐν αὐτῷ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν./Ἐν
πλοίῳ, Ὑπὲρ τοῦ πλοίου
τούτου καὶ τῶν
συμπλεόντων ἐν αὐτῷ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς
γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ
ὔδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ
ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτήσαι τῷ
ὔδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν
τῆς ὑπερουσίου Τριάδος
ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὔδωρ
τοῦτο ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ
σωμάτων, καὶ πάσης
ἀντικειμένης δυνάμεως
ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα. **ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν. **ΙΕΡΕΥΣ (Δ):** Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε ἐλέησον Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν *Εὐχὴν ταύτην*

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων καὶ λέγων· ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω καί, νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν του βίου τούτου

ἄλμυράν θάλασσαν
 καταστείλας, καὶ τὰ
 ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν
 κατευνάσας κύματα· Αὐτὸς
 οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ὁ
 δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον
 φορέσαι στολὴν ἐξ ὕδατός
 τε καὶ πνεύματος, καὶ διὰ τῆς
 του ὕδατος τούτου
 μεταλήψεώς τε καὶ
 ῥαντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν
 ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύπον
 τῶν παθῶν ἀποσμήχουσας.
 Ναί, Δέσποτα, δεόμεθα·
 ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθέ, τὴν
 ἀσθένειαν καὶ ἴασαι ἡμῶν
 τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ
 σώματος, τῷ ἔλέει σου·
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου
 δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας·
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
 προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων
 Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου
 ἐνδόξου προφήτου
 προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου· τῶν ἁγίων
 ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις
 Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων
 Ἱεραρχῶν καὶ οἴκουμενικῶν
 Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ
 Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ
 Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ

Χρυσοστόμου· τῶν ἐν Ἁγίοις
 Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου
 καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ
 Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν
 Ἀλεξανδρείας· Νικολάου
 ἐπισκόπου Μύρων τῆς
 Λυκίας καὶ Σπυρίδωνος
 ἐπισκόπου Τριμουθούντος,
 τῶν θαυματουργῶν· τῶν
 ἁγίων καὶ ἐνδόξων
 μεγαλομαρτύρων Γεωργίου
 τοῦ Τροπαιοφόρου,
 Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου,
 Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ
 Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου·
 τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους
 καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ
 δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τῶν
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 θαυματουργῶν Ἀναργύρων
 Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου
 καὶ Ἰωάννου,
 Παντελεήμονος καὶ
 Ἐρμολάου, Σαμψῶν καὶ
 Διομήδους, Μωκίου καὶ
 Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ
 Τρύφωνος· τοῦ Ἁγίου (τῆς
 ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων σου
 τῶν Ἁγίων. Μνήσθητι, Κύριε,
 πάσης ἐπισκοπῆς
 Ὁρθοδόξων, τῶν

ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς Ἀληθείας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεστώτων καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσία καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. **(ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ)** Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

[Εὐχὴ ἑτέρα λεγομένη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης, χάριν συντομίας. Θεὲ μεγαλώνυμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐλθὲ τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους σε δούλους σου, ἐξαπόστειλον τὸ

Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ'). Καὶ δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥαντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ καθαρισμόν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.]

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην· Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντα τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ

ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν,
Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε
καὶ σώματος. (ΕΚΦΩΝΩΣ) Σὺ
γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ
εὐχαριστίαν καὶ
προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί,
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ:
Ἄμήν.

*Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον
Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ
τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων
αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων.*

Ἦχος α'. Σῶσον, Κύριε, τὸν
λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ
σου πολίτευμα (ἐκ γ').

*Εἶτα, ῥαντίζων σταυροειδῶς,
ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.*

Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους
ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε
Παρθένε, παρορῶσα τὰ
πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ
παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν
πίστει λαμβάνουσι τὴν
εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

*Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν
τίμιον Σταυρὸν ὡσαύτως δὲ
καὶ ἅπας ὁ λαός,
μεταλαμβάνοντες δ' ἅμα καὶ
ἐκ τοῦ ἀγιάματος. Κατὰ τὸν
ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ῥαντισμὸν
τοῦ λαοῦ (ΚΑΙ ΤΟΥ
ΝΑΟΥ-ΟΙΚΟΥ) ψάλλονται ὑπὸ
τοῦ χοροῦ (Ἡ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΙΕΡΕΩΣ) τὰ κάτωθι τροπάρια
τῶν ἀγίων Ἀναργύρων καὶ
τῆς Θεοτόκου μέχρι
ἀπορραντίσεως.*

Ἦχος δ'., Πηγὴν ἰαμάτων
ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι,
τάς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι
τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων
δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ
τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς
ὀμοζήλους τῶν Ἀποστόλων·
ἰδοὺ δέδωκα ἡμῖν τὴν
ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ
ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Διὸ τοῖς
προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς
πολιτευσάμενοι, δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε,
ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν.

*Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Νεῦσον παρακλήσει σῶν*

ίκετῶν, Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων Χαίρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὸ
 Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. (ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς...) ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε ἐλέησον (Υ'). Πάτερ Ἅγιε, εὐλόγησον. ΙΕΡΕΥΣ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. (Ἡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...)

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

1-2, Ο εξορκισμός του Αγίου Μάρτυρος Τρύφωνος εις κήπους, αμπελωνας και χωράφια

ὄντος μου ἐν Λαμψάκου κώμῃ καὶ τὰς χήνας ἐπιμελουμένου καὶ βόσκοντος, ὀργὴ κατήλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλω περιχώρους, τουτέστιν ὀργὴ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χωραν τε καὶ κήπον, ἀθρόως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραιομένων καὶ ἀφανιζομένων. Ὁρῶν οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων οὕτω τηκομένους τοὺς

καρπούς, καί διά ταύτην τήν
 αίτιαν δαπανωμένους τούς
 ἀνθρώπους - τῷ παντελεΐ
 ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς
 γῆς τῶν τε χωραφίων,
 ἀμπέλων, κήπων καί λαχάνων
 καί παντοίων δένδρων τῷ
 τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ
 παραδιδομένων - διαπονηθεῖς
 ἐδεήθην πρὸς τόν Κύριον καί
 Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι
 ἀφανῆ πάντα τά θηρία, τά
 πρὸς ἀδικίαν καί φθοράν
 ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων καί
 χωραφίων, καί ἀμπέλων, καί
 παντοίων δένδρων τε καί
 λαχάνων καί μάλιστα τῶν τήν
 κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς
 παρακειμένης λίμνης, καί
 πρὸς ὑπόκλησιν καί
 πρόσκλησίν μου
 παραγενομένων. Καί δὴ εἰς
 προσευχήν κλίναντός μου τό
 γόνυ, καί τὰς χεῖρας πρὸς τόν
 Θεόν ἐκπετάσαντος, ὁ
 εἰσακούων τῶν εἰς αὐτόν
 πεποιθότων Θεός, αὐτός
 ἐξαπέστειλεν ἐξ ἐτοίμου
 κατοικητηρίου αὐτοῦ
 Ἄγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν
 φυλον καί πᾶν γένος
 κακούργων θηρίων, των
 αδικούντων την ἀμπελον, την
 χώραν τε και τον κηπον των
 δούλων αυτου, ο και των
 θηρίων τούτων τά ὀνόματα

σαφῶς ἐπιστάμενος. οἰα
 κάμψη, σκώληξ,
 σκωληκάμψη, σκάνθαρος,
 βροῦχος, ἀκρίς, ἐπίμαλος
 καλιγάρης, μακρόπους,
 μύρμηγξ, φθείρ, ρυγίτης,
 ψυλλίτης, καυλοκόπος,
 ἔρυσίβη, κοχλοί, ψαλίτης, καί
 εἴτι ἄλλο προσφυσῶν καί
 μαραῖνον τόν καρπὸν τῆς
 σταφυλῆς, καί τῶν λοιπῶν
 εἰδῶν καί λαχάνων. οὐ μὴν
 δέ, ἀλλὰ καί αὐτός ἐγὼ ὄρκω
 ταῦτα ἐδέσμων, τοῦ μηκέτι
 τούς τόπους τῶν ἐμέ
 προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν
 τούτους καί διατρίβειν, ἀλλ'
 ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα
 ἀπελθεῖν.

Ὁ δέ ὄρκος τοιοῦτός ἐστιν.

Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων
 πολυομμάτων Χερουβίμ, καί
 τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφίμ,
 τῶν ἵπταμένων κύκλω τοῦ
 θρόνου, καί κραζόντων τό
 Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος
 Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ
 Πατρός, Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς
 κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καί
 πάσης Δυνάμεως, καί τῶν
 μυρίων μυριάδων, καί χιλίων
 χιλιάδων, τῶν φόβω πολλῶ
 ἵσταμένων κατενώπιον της
 δόξης Κυρίου, μή ἀδικήσητε
 τήν ἄμπελον, μήτε τήν χώραν,
 μήτε τόν κήπον τῶν δένδρων

τε καί λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεινός), ἀλλά ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεός τήν καθημερινήν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατά τοῦ Τιμίου Σώματος καί Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί Σωτηρος ἡμῶν, δι' οὗ καί ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν καί ἀπολύτρωσις καί ὑπέρ οὗ μέλλομεν ἀποθνήσκειν. μή ἀδικήσητε μήτε τήν χώραν μήτε τήν ἄμπελον, μήτε τόν κήπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καί ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καί τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεινός), εἰ δέ παρακούσητέ μου, καί παραβῆτε τόν ὄρκον, ὃν ὤρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρός ἐμέ τόν ταπεινόν καί ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλά πρός τόν Θεόν τοῦ Ἀβραάμ, καί Ἰσαάκ, καί Ἰακώβ, τόν ἐρχόμενον κρῖναι ζωντας καί νεκρούς. Διό, καθώς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγεται εἰς τὰ ἄγρια ὄρη καί εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα. Εἰ δέ μή ἀκούσητέ μου, ἴκετεύειν μέλλω τόν φιλόανθρωπον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τόν Ἄγγελον αὐτοῦ τόν ἐπί τῶν θηρίων, καί

σιδήρω καί μολύβδω δῆσει ὑμᾶς καί ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν ὄρκους καί τήν προσευχήν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος. ἀλλά καί οἱ στρουθοί, πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγονται ὑμᾶς. Ἔτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατά τοῦ μεγάλου Ὀνόματος, τοῦ ἐπί τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καί μή βαστασάσης, ἀλλά διαρραγείσης, ὡσεὶ κηρός ἀπό προσώπου πυρός. Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς, εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους καί ἀνύδρους, καί ἀκάρπους, ἐξέλθετε ἀπό τοῦ τόπου καί περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καμέ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν καί ἀντίληψιν καί σωτηρίαν. ἵνα καί ἐν τούτοις δοξασθῇ τό πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί αἱ προσευχαί, καί αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

I. εἰρήνη πασι.

X. καὶ τῷ πνεύματί σου.

I. τας κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Χ. σοί, Κύριε.

Δ. του Κυρίου δεηθωμεν.

Χ. Κύριε, ελέησον.

Ι. Δέσποτα Κύριε, Ιησου Χριστέ, ο Θεός ημων, ο εν τη ενσάρκω σου οικονομία ευλογήσας την Βηθλεέμ και την Γεθσημανη, και τον οικον Ιακώβ - ος ευλογηθείς, Ισραήλ μετωνομάσθη - . ο και τον οικον Δαυΐδ ευλογήσας. αυτός ευλόγησον και το κτημα τουτο, και ποιήσον αυτό επ'ευλογίαις καρποφορειν. πρεσβείαις της παναχράντου Δεσποίνης ημων Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει του τιμίου και ζωοποιου Σταυρου. προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων. του τιμίου και ενδόξου προφήτου, προδρόμου και βαπτιστου Ιωάννου. των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων. των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων. των αγίων ενδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Ευσταθίου και Ιουλιανου. του Αγίου (τουδε, ου την μνήμην επιτελουμεν) και πάντων σου των Αγίων.

ότι συ ει ο ευλογων και αγιάζων τα σύμπαντα, Χριστέ

ο Θεός ημων, και σοί την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθω και ζωοποιω σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιωνας των αιώνων. αμήν.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ.**

(ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ

**ΕΧΟΥΜΕ:ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΤΑΥΡΟ,
ΕΙΚΟΝΑ, ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ, ΔΟΧΕΙΟ
ΜΕ ΝΕΡΟ, ΔΥΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ,
ΒΑΣΙΛΙΚΟ, ΜΑΚΤΡΟ).**

Δ. : ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ',
Εύλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν... Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός,
Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Διάκονος: Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός,
Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

Προκείμενον . Δουλεύσατε τῷ
Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ. *Στίχ.* Δράξασθε
παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ
κύριος. *ΙΕΡΕΥΣ*: Σοφία.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου
τὸ ἀνάγνωσμα *ΙΕΡΕΥΣ*:
Πρόσχωμεν. (*θυμία*)

Ἀδελφοί, τίς σοφὸς καὶ
ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ
τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. 14 εἰ
δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ
ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ
κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε
κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 οὐκ ἔστιν
αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν
κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος,
ψυχικὴ, δαιμονιώδης. 16 ὅπου
γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ
ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον
πράγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία
πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα
εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής,
μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν
ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ
ἀνυπόκριτος. 18 καρπὸς δὲ τῆς
δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται
τοῖς ποιούσιν εἰρήνην.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί
σου. *ΧΟΡΟΣ*: Ἀλληλουῖα (3).

Ἦχος πλ. β'. *ΙΕΡΕΥΣ(Δ)*: Σοφία.
Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. (I) Εἰρήνη

πᾶσι. *ΧΟΡΟΣ*: Καὶ τῷ Πνεύματί
σου. *ΙΕΡΕΥΣ*: Ἐκ τοῦ κατὰ
ΛΟΥΚΑΝ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Δ) Πρόσχωμεν.
ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα
σοι.

Τα καιρῶ ἐκείνῳ ἐπορεύοντο οἱ
γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς
Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ
πάσχα. 42 καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν
δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἑορτῆς 43 καὶ τελειωσάντων τὰς
ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν
αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς
ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνω
Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 44
νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ
συνοδίᾳ εἶναι ἦλθον ἡμέρας
ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν
τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς
γνωστοῖς· 45 καὶ μὴ εὐρόντες
αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλήμ ζητοῦντες αὐτόν.
46 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς
εὐρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων καὶ ἀκούοντα
αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς·
47 ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει
καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. 48
καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπε· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν
οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κάγῳ
ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. 49
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι

ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδείτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναί με; 50 καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι]

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (καὶ πατρὸς) ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ διδασκόντων καὶ διδασκομένων, τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν, τῶν ευεργετῶν καὶ δωρητῶν, τῶν

εφόρων καὶ πάντων τῶν συντελούντων εἰς τὴν κατὰ Θεὸν ἐπίδοσιν τῆς σχολῆς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξαν ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκὴν μεταποιήσας καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἄλατι θεραπεύσας καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἁγιάσας τῇ ἀχράντῳ Σου ἐπιφανείᾳ, Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος, καὶ ποιήσον αὐτὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἀρροομένοις καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εὐλογίας πηγῆν, ἰατρεῖον παθῶν,

ἀγιασμὸν οἴκων, πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου ἀλεξιτήριον. *Εκφώνως.*

“Ὅτι σὸν τό κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. *ΧΟΡΟΣ:* Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι. *ΧΟΡΟΣ:* Καὶ τῷ Πνεύματί σου. *ΙΕΡΕΥΣ(Δ):* Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. *ΧΟΡΟΣ:* Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην. Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. *(ΕΚΦΩΝΩΣ)* Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου,

κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα (ἐκ γ').

Εἶτα, ῥαντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ὡσαύτως δὲ καὶ ἅπας ὁ λαός, μεταλαμβάνοντες δ' ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ἀγιάσματος.

(I) του Κυρίου δεηθωμεν

Κύριε ο Θεός ημων, ο φως οικων απρόσιτον, η πηγὴ της σοφίας και της γνώσεως, ο τον Σολομωντα σοφίαν διδάξας και δια της επιφοιτήσεως του παναγίου Πνεύματος τους αλεις κήρυκας του Ευαγγελίου, διδασκάλους και Αποστόλους αναδείξας· Συ Κύριε, ο ειπών εκ σκότους φως λάμπαι, λάμπσον εν ταις καρδίαις των ενταυθα διδασκόντων και διδασκομένων την επίγνωσιν της σης αληθείας και το φως σου το αἶδιον. Δος αυτοις πνευμα σοφίας, πνευμα συνέσεως. Φώτισον τους οφθαλμούς των ψυχων αυτων εις το ειδέναι αυτούς και ποιειν

το θέλημά σου. υιούς φωτός ανάδειξον αυτούς, εν παντί έργω αγαθω καρποφορουντας και αυξανομένους δια της άνωθεν σοφίας, πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώνου αγίας σου Μητρός, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων Ιεραρχων και οικουμενικων διδασκάλων Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου και πάντων σου των Αγίων. Ο χορός. Αμήν.

Δι' εύχων τών αγίων Πατέρων ήμών, Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, ό Θεός ήμών, έλέησον και σώσον ήμάς. ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΕΥΧΗ Έπί θεμελιώσει νέου σπιτιού. - Τοϋ Κυρίου δεηθώμεν - Κύριε έλέησον αντοκράτορ Κύριε, Ίησοϋ Χριστέ, Σύ πού δημιούργησες τό σύμπαν "έν συνέσει" και θεμελίωσες τήν γή "έν άσφαλεία", Σύ Κύριε Δημιουργέ τών πάντων, έπίβλεψε μέ αγαθότητα επί τόν δοϋλον Σου (..), ό όποιος θαρρώντας στήν δύναμη τής δικής σου ίσχύος, άποφάσισε νά άνεγείρη κτίσμα κατοικίας, και θέλει, Κύριε, νά τό θεμελιώσει μέ τήν δική Σου εύλογία σέ πέτρα στερεά ώστε ούτε άνεμος ούτε νερό ούτε ό,τιδήποτε άλλο, κατά τόν λόγο Σου, νά μπορούν νά τοϋ τό καταστρέψουν. Εϋδόκησε και δώσε Κύριε νά τό

τελειώσει, νά άπολαύση τούς καρπούς τών κόπων του, νά φτάσει σέ βαθιά γηρατειά, νά δει έγγόνια· πράγματα για τά όποία μακάρι και νά συμφωνεί ή δική Σου πάνσοφη πρόγνωση Κύριε, γιατί είσαι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός, και Σέ Σένα άνήκει η προσκύνησις και δόξα, στον Πατέρα, τόν Υίο και τό Άγιο Πνεϋμα, τώρα και πάντοτε και στους αίώνες τών αίώνων. Αμήν -